

9. M. D. <i>Negolesco</i> (Rumænien),	} valgt i 1930	13. Mr. <i>Manley O. Hudson</i> (U. S. A.),	} valgt i 1936
10. Jonkheer <i>W. J. M. van Eysinga</i> (Holland).		14. M. <i>Ch. de Visscher</i> (Belgien), valgt i 1937	
11. M. <i>H. Nagaoka</i> (Japan),	valgt i 1935	15. M. <i>R. Erich</i> (Finland),	valgt i 1938
12. M. <i>Cheng Tien-Hsi</i> (Kina),	valgt i 1936	Alle Dommernes Mandater udløber med Udgangen af 1939.	

VI. Gennemførelsen af Folkeforbundspagstens Grundsætninger.

Om Folkeforbundets tidligere Behandling af dette Spørgsmaal henvises til Beretninger til Rigsdagen om 17. og 18. Forsamling, henholdsvis Side 12—13 og Side 12—14.

Det i 1936 nedsatte *28-Mands-Udvalg* holdt sit tredje Møde i Januar—Februar 1938. Under Diskussionen ved disse Forhandlinger, hvorunder *Lord Cranbornes Beretning* (af September 1937) vedrørende Spørgsmaalet om *Universalitet i Forbundet* blev gjort til Genstand for en foreløbig Undersøgelse, udtalte *Sveriges* Repræsentant (Universitetskansler *Undén*), at Sanktionssystemet maa erkendes i Praksis at være blevet suspenderet, og at den nuværende Situation, hvor Universalitet i Forbundet mangler, maa siges at svare til den i *Lord Cranbornes* omtalte „*Mellemtype*“ for et Forbund, i hvilket Medlemsstaterne ikke er forpligtet til Deltagelse i økonomiske Tvangsmidler, men dog har Adgang dertil. Efter Professor *Undéns* Mening vilde man kun svække Folkeforbundet ved at opretholde en Fiktion om automatiske og obligatoriske Sanktioner, der ikke svarer til Virkeligheden.

Schweiz' Repræsentant (*M. Gorgé*) erklærede sig enig med *Sveriges* Opfattelse af, at Pagstens Art. 16 faktisk er blevet en fakultativ Bestemmelse. — Under Folkeforbundsraadets Møde i Maj 1938 opnaaede *Schweiz*, under Paaberaabelse af sin permanente Neutralitet, Fritagelse for Pligt til Deltagelse i økonomiske Sanktioner, idet *Schweiz* iøvrigt forblev Medlem af Folkeforbundet.

Overfor disse Bestræbelser i Retning af Handlefrihed med Hensyn til Art. 16 kom

Sovjetruslands Repræsentant (Udenrigskommissær *Litvinoff*) under Diskussionen i 28-Mands-Udvalget i Januar 1938 med et Indlæg, hvori han karakteriserede Sanktionsbestemmelsen som Forbundets Livsnerve. Han spurgte dernæst, om de Lande, der ønsker Neutralitet for sig, derved forstaar en i Forhold til Forbundet ensidig eller gensidig Neutralitet, med andre Ord om de ogsaa vil give Afkald paa Beskyttelse fra Folkeforbundets Side, hvis deres egen Neutralitet bliver krænket. Ogsaa *Frankrigs* Repræsentant (*M. Paul-Boncour*) betegnede Pagstens Art. 16 som det vitale Punkt for Folkeforbundet. *Englands* Repræsentant (*Lord Cranborne*) bemærkede, at hans Regering ikke havde til Hensigt at svække Folkeforbundet; han foreslog at man for nærværende indskrænkede sig til at tilstille Forsamlingen de forskellige i 28-Mands-Udvalget fremsatte Udtalelser.

Ved Afslutningen af Møderne den 2. Februar 1938 afgav 28-Mands-Udvalget en Beretning til Delegeretforsamlingen i 1938, indeholdende en Redegørelse for Forhandlingerne i Udvalget. I denne Beretning (Dokument A. 7/1938) henledte 28-Mands-Udvalget Medlemsstaternes Opmærksomhed paa de paagældende Rapporter og Referater, hvorefter Sagen blev opført paa Forsamlingens Dagsorden.

Efter det Møde mellem *Udenrigsministrene i Danmark, Belgien, Finland, Luxembourg, Nederlandene, Norge og Sverige*, der fandt Sted i *København* i Dagene 23.—24. Juli 1938, udsendtes et *Kommuniqué*, hvori det bl. a. udtaltes, at de nævnte syv Landes Regeringer: